tulleb tuhhat nelja jookstes seie pole. Jä sinna nüüd rahholikkult seisma, egga koer nüüd ka ennam sinnule ühtegi pahha ei te, temma teab jo ommeti ka jubba sest uest seädussest."

Rebbane pöris kui walk ümber, ütles: „Kes teab, kas temma paggan moistab ka trükkitud kirja luggeda. Parrem hoian ennast se kord weel emale."

Kaddus metsa, muud kui tolm tagga.

Pihho silmas.

Issa tulas rehhe al, pissoke wallato pois jooksis wärrawa ette, kus pole tuul agganad aias, katsus käppaga kinniwötta, ütles: „Tulge, tulge linnokessed, minna püan teid keik ennesele."

Issa ütles: „Pois, minne sealt ärra, pihho tulleb silma!"

Poiokenne läks teisele pole, issa tulas eddasi, jubba mehheke püab jälle lindo. Üks assi lendab ta silma: „Oih, mis pahha!" — Odrub silmi, silmad hakkawad wet jooksma, kippitab ja wallutab, pois karjub.

Issa pengi pealt mahha, andis poisile ühhe hea plakso: „Kassi tuppa emma jure!"

Pois nuttes tuppa, rägib omma luggu. Emma ütles: „Miks sa issa käsko ei kuland?" — No, kui sa lubbad teine kord sannakulelik olla, ma tahhan ommeti katsuda, kas same jälle wälja?"

Wöttis poisikesse pölwede peale, pehme kele otsaga üks kord üle silma; teist karda; kui kolmat korda, jubba pihho

Eesti-ma rahwa Kalender 1856, lk. 30